

1888-04-07

þÿ É Â µ⁻ ½ ± 1 ´ Å ½ ± Ä ì ½ ½ ± Ã Å Ã Ä ±
þÿ µ^{3 0} » · ¼ ± Ä⁻ ± 1 0 ± 1 ½ „ ± ½ ± Ã Ä ± » Î Ã

þÿ • Á µ Å ½ · Ä^{1 0} ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8449>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΥΣΤΑ-
ΛΩΣΙΝ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ
Ν' ΑΝΑΣΤΑΛΩΣΙ ΤΑ ΕΓ-
ΚΛΗΜΑΤΑ.

Γενμα
Συμμετα
Δικαιοσύνη
Αστυνομία
Παφος ✓

Ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν ἀρθρῷ
εἰς τὴν ἀναγκαιότητα ἐκπονήσε-
ως ἀρμόζοντος ποινικοῦ νόμου
πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν φιλησύγων
καὶ φιλέργων ἀπὸ τῆς μάστιγος
τῶν κλειστῶν καὶ λοιπῶν ἐγκλη-
ματιῶν καταλήξαντες, εἶπομεν
ὅτι θέλομεν ἐκδηλώσει καὶ τὴν πε-
ρὶ τοῦ θέματος τούτου ταπεινὴν
ἡμῶν γνώμην, οὐχὶ διότι ἔχομεν
τὴν ἀξίωσιν, ὅτι ἐσμέν διὰ τοι-
αῦτα κατάλληλοι, ἀλλ' ὅπως
δῶμεν ἀφορμὴν τοῖς πείραν καὶ
~~γνώμης νομικῆς κερτημέναις,~~ ἵ-
να περὶ τούτου λυσιτελές τι εἴ-
πωσιν· εἰς ἐκτελίρωσιν δ' ἤδη τῆς
ὑποσχέσεως ἡμῶν προαγόμενοι,
ὀρείλομεν ἐν πρώτοις νὰ ὁμολογή-
σωμεν, ὅτι οὔτε ἐξ ἐπαγγέλμα-
τος νομικοὶ, ἀλλ' οὔτε τριβωνες
τῆς διοικητικῆς τέχνης ἐσμέν,
καὶ ὡς ἐκ τούτου πολὺ ἐνδεχό-
μενον, ἵνα ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἐκ-
θέσεως τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, ἐξενέγ-
χωμεν καὶ ἰδέας ἀντικειμένους
πως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ποινικοῦ
δικαίου καὶ ἄρους ξένους ἢ ἀκα-
τάλληλους τῇ νομικῇ γλῶσση· διὸ
καὶ ἐκ πρόοιμιου αἰτούμεθα πα-
ρὰ τῶν νομομαθῶν συγγνώμην,
παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα μὴ
κατακρινῶσιν ἀλλ' ἐπιδιορθώσω-
σιν ἡμᾶς, ἀναπληροῦντες τὸ ἐλ-
λείπον ἢ ἀντικαθιστῶντες τὸ ἀ-
κατάλληλον διὰ τοῦ κατάλλη-
λου, ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς τὸ
γράμμα, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα.
Καὶ λοιπὸν, καθ' ἡμᾶς, ὅπως
συσταλῶσιν οἱ ἐγκληματῖαι καὶ
ἀνασταλῶσι τὰ ἐγκλήματα, δεόν
Α'.) Ν' ἀφαιρηθῇ διὰ νόμου ἀ-
πὸ παντός ἐναγόντος τὸ δικαίω-
μα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἐξωδίκως,
τιμωρῆται δὲ πᾶς ἐνάγων καὶ
πᾶς μάρτυς κατηγορίας, συλ-

26/

λαμβάνομενος ἐκ προθέσεως ποι-
ῶν ψευδείς καταθέσεις πρὸς σω-
τηρίαν τοῦ ἐναγομένου ἐγκλημα-
τίου. Τοῦτου γενομένου, εὐέλπι-

στοῦμεν ὅτι θὰ ἐλαττωθῶσι τὰ
ἐγκλήματα κατὰ 25 0)0, καὶ
ἰδοὺ πῶς ὁ κλέπτης καὶ ἐν γέ-
νει ὁ ἐγκληματίας κάμνει τὸν
ἐξῆς συλλογισμόν: «ἐάν' συλλη-
φθῶ 10 0)0 κλέπτων ἢ ἐν γέ-
γει ἐγκλημάτων, καὶ ἐναχθῶ, θὰ
εὐφραθῶσι δέκα φίλοι νὰ μεσιτεύ-
σωσι, παρακαλοῦντες, ὑπισχνού-
μενοι ἢ ἀπειλοῦντες τῷ ἐνάγω-
τά με νὰ συμβιβασθῇ ἐξωδίκως
καὶ οὕτω θὰ διαφύγω τὰς χεῖ-
ρας τῆς δικαιοσύνης» βλέπων δὲ
καὶ τὸν συλλογισμόν του τοῦτον
πραγματοποιούμενον, βαίνει γαρ-
γῶ τῷ βήματι, στερεῶ τῷ ποδὶ
καὶ θαρραλέα τῇ ἀποφάσει, εἰς
τελειοποιεῖν τοῦ ἐπαγγέλματός
του, ὅπως ὅσον οἶόν τε ὀλιγάκις
συλλαμβάνηται ἐγκλημάτων· ἐ-
άν ὅμως ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἐνά-
γοντα τὸ δικαίωμα τοῦ συμβι-
βάζεσθαι ἐξωδίκως, α.) αὐτὸς
μὲν (ὁ ἐνάγων) θ' ἀπαλλαχθῇ
τῶν ἐνοχλήσεων τῶν μεσιτῶν καὶ
β'.) καὶ τῆς εὐθύνης, λέγων,
«μακάρι νὰ ἐζηρτατο ἀπο ἐμέ
καὶ θὰ ἐκαμνον τὸ γατήρι σας,
ἀλλὰ βλέπετε δὲν εἰμ' ἐγὼ πλέ-
ον ὁ ταβατζής, εἶναι ἡ Κυβέρ-
νησις» ὁ δὲ ἐγκληματίας βλέ-
πων ὅτι τῷ ἐκλείσθη εἰς πόρος,
ἐξ οὗ ἠδύνατο ἐκπηδῆσαι ν' ἀπο-
φύγη τὴν τιμωρίαν, θὰ συσταλῇ.
β'.) Ν' ἀνακρίνηται κυρίως
αὐτὸς ὁ κατηγορούμενος, οἱ δὲ
μάρτυρες, ἐάν μὲν ἐκ τῆς τοῦ
κατηγορουμένου ἀνακρίσεως ἀ-
ποδεικνύηται πραγματικῶς ἡ
τούτου ἐνοχλή, εἶναι ὅλως περιτ-
τοί, ἐὰν δὲ μινωσιν ἰχνη ἀμφι-
βολίας, τότε ἔστωσαν οὗτοι εἰς
ἐνίσχυσιν τῶν ἰδεῶν. ἄς ἐκ τῆς
ἀνακρίσεως τοῦ κατηγορουμένου
θὰ σχηματίζη ὁ δικαστής, ἐάν

δ' οὐδὲν ἢ ἐλαχίστα ἐκ τῆς ἀνα-
 κρίσεως τοῦ κατηγορουμένου δια-
 φωτίζεται ὁ δικάστης, τότε ἐ-
 στῶσαν αἱ τῶν μαρτυρῶν κατα-
 θέσεις οἱ ὁδηγοί. Καὶ τοῦ μέτρου
 δὲ τούτου μεγάλα καὶ λυσιτελεῖ
 προσδοκῶμεν τὰ ποτελέσματα,
 ἀν μάλιστα, ὡς παρακατιόντες

ἐροῦμεν, προσκαλεῖται ἅμα τῇ
 κατηγορίᾳ ὁ κατηγορούμενος εἰς
 ἀνάκρισιν.

Γ'.) Νὰ διορισθῇ εἰδικὸς προ-
 ανακριτής. Ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ δι-
 κασταὶ εἰσι τῶν τε πολιτικῶν
 καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, διὰ τοῦ-
 το μὴ εὐρίσκοντες ὡς ἐκ τῶν
 πολλῶν καὶ πολλαπλῶν ὑποθέσε-
 ων εὐκαιρίαν, ἀναγκάζονται ἅμα
 ἐκδιδῶσι κλήσεις προσκαλοῦντες
 τοὺς ἐγκληματίας ἵνα παρουσι-
 ασθέντες ἀπολογηθῶσιν, οὐχὶ μεθ'
 ἡμέρας, οὐχὶ μεθ' ἐβδομάδας, ἀλ-
 λά μετὰ μῆνας! ἀπὸ τῆς κα-
 ταγγελίας. καὶ μετὰ τὴν πρῶ-
 τὴν ἀνάκρισιν, ἄλλη μακρὰ προ-
 θεσμία καὶ μετὰ ταύτην τρίτη
 πολλάκις. καὶ οὕτω καθεξῆς.
 πρῶτα δὲ τὰ ποτελέσματα τῶν
 μακρῶν τούτων προθεσμιῶν καὶ
 τῶν μακρῶν διαλειμμάτων με-
 ταξὺ προανακρίσεων, ἀνακρίσε-
 ων καὶ κρίσεων; δίδεται τῷ κα-
 τηγορουμένῳ πλέον ἢ ὁ ἀπαιτού-
 μενος καιρὸς, ὅπως μετέλθῃ πᾶν
 μέσον πρὸς σωτηρίαν τοῦ οἴου,
 νὰ συναθροίσῃ ἐτι τῆς κεφαλῆς
 τοῦ ἀντιδίκου τοῦ καὶ τῶν καθ'
 ἑαυτοῦ μαρτύρων πολλὰ τῆς ἐ-
 ταιρίας μέλη δι' ὧν ἐν πρώτοις
 μὲν διὰ κολαχειῶν καὶ ὑποσχέ-
 σεων, εἶτα δὲ καὶ δι' ἀπειλῶν
 πειράται, καὶ δὲν ἀποτυγχάνει
 ὡς τὰ πολλὰ, νὰ πείσῃ καὶ ἐν
 ἀποτυχίᾳ νὰ πειθαναγκάσῃ τὸν
 τε κατηγορῶν καὶ τοὺς τῆς κατη-
 γορίας μάρτυρας νὰ γνωσιμαχή-
 σωσιν, ἢ, ἐν ἐναντία περιπτώσει,
 ἐτοιμάσῃ ἐκ τοῦ ἀσυνειδήτου φυ-
 ράματος τοῦ μάρτυρος ὑπερα-

σπίσεως· και εν γενει διδοται
 αυτω καιρος οπως μετελθη παν
 θεμιτον η αθεμιτον μεσον, οπως
 απαλλαγη. Οι γνωριζοντες ταυ-
 τα εξηγουσι και δια τι δεκα επι
 εκατον εναγοντων παρουσιαζον-
 ται ενωπιον των δικαστηριων·
 οι γνωριζοντες ταυτα δυνανται
 να κατανοησωσι και το δια τι
 πολλοι μαρτυρες αλλα λεγουσι το
 πρωτον, αλλα λεγουσι το δευτε-
 ρον και αλλα το τριτον και πο-

τε σχεδον δεν λεγουσι την αλη-
 θειαν, προτιμωντες, ως λεγουσι,
 να πταισωσι μαλλον του παλι-
 ευσπλαγγνου θεου, παρα των α-
 σπλαγγνων και αδυσωπητων
 κλεπτων. Αν ομως υπαρχει προ-
 ανακριτης αμεσως προσκαλων
 και παρανακρινων τον τε κατη-
 γορουμενον και τους υπερ η κα-
 τα της κατηγοριας μαρτυρες, αν
 η χρεια το καλεση, αι δε σχετι-
 κως, ουτως ειπειν, καταθεσεις
 απαντων αποτελωσι τας βασεις
 του ολου οικοδομηματος, αποτε-
 λωσι το κεντρον και οριζωσι την
 περιφερεια, εκτος της οποιας
 ουδεις να δυνηται του λοιπου αν-
 νευ τιμωριας να εελθη, τότε ου-
 τε αι μακρα διδομεναι προθεσμι-
 αι, ουτε τα μακρα μεταξυ προ-
 ανακρίσεων, ανακρίσεων και
 κρίσεων διαλείμματα δύνανται
 ουτε τον εναγοντα να βλάπτω-
 σιν, ουτε τον εναγόμενον να ω-
 φελωσι, διοτι του μεν δικαστου
 δικαιουμένου να λεγη, «ο ακη-
 κοα, ακηκοα και ο γεγραφα, γε-
 γραφα,» θα δικαιωται και ο κατη-
 γορος και οι της κατηγοριας μαρ-
 τυρες εν παντι καιρω και παση
 περιπτωσει να λεγωσιν, «ο ει-
 πομεν, ειπομεν, το περισσον εκ
 του ιονηρου εστι και ημας αν-
 εκεινων καταδικαζει.» εθεν ας
 μη γνωσιμαχησωμεν, ας μη δι-
 αστρεψωμεν την αληθειαν, και
 παρα να κλαι η μίνα μας, ας

κλαί' ἡ μάνα τους.» οὕτω δὲ
μικραὶ τῷ ἐγκληματῖα μένουσιν
ἐλπίδες σωτηρίας.

Δ'.) Τὸ Ἀστυνομικὸν σῶμα νὰ
διαρρυθμισθῆ ἐπὶ τὸ βελτιώταρον,
διότι ἡλίου φαεινότερον κατέστη
πλέον ὅτι εἰς τῶν κυριωτάτων
παραγόντων τῆς ἐπιπολάσεως
τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ ἀδράνεια
καὶ ἡ νωθρότης τῶν Ἀστυνομι-
ῶν. Ὅταν δυστυχῆς τις σπου-
δαίαν ζημίαν ὑπὸ ἐγκληματιῶν
ὑφιστάμενος προσέρχεται εἰς τὴν
Ἀστυνομίαν τὴν τοσοῦτον ἐκ
τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου ἰδρώτα ἐκ-
μυζῶσαν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς

ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιου-
σίας του, ἀναγγέλλῃ εἰς αὐτὴν
τὸ πάθος του καὶ παρακαλῆ αὐ-
τὴν νὰ μεταβῆ καὶ κάμῃ ἐπὶ τό-
που τὰς δεούσας ἐρεῦνας καὶ ἀ-
νακρίσεις καὶ ἀκούῃ παρ' αὐτῆς
τὸ τυπικὸν ἐκείνο «ἔχεις δύο
αὐτόπτας μάρτυρας; φέρε μοί
τούς ἐδῶ νὰ μοι τὸ εἴπωσι καὶ
τότε ἐκτελῶ τὸ καθήκόν μου,»
τότε πόσον θάρρος ἐκ τῆς ἀκε-
νώτου ταύτης πηγῆς τῶν τοιού-
των Ἀστυνομικῶν συμπεριφορῶν
ἀντλοῦσιν οἱ ἐγκληματῖαι; ὅταν
κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα,
ἅτινα, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, εἰκῆ
καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκ τῶν κατωτά-
των στρωμάτων τῆς κοινωνίας
στρατολογηθέντα, διὰ πᾶν ἄλλο
εἰσὶ κατάλληλα παρὰ δι' ἐκτέ-
λεσιν ἀστυνομικῶν καθηκόντων,
πεμπόμενα εἰς σύλληψιν φυγοδί-
κου τινὸς κακούργου, συντρώγω-
σι, συμπίνωσι καὶ συνευωχῶνται
μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπανερχόμενα λέγωσι τοῖς προϊ-
σταμένοις των «οὐδὲν κατωρθώ-
σαμεν,» πόσον τότε θάρρος δίδου-
σι τοῖς ἐγκληματῖαις;

Ε'.) Οἱ ἐν τῇ προανακρίσει θε-
ωρούμενοι ἐνοχοὶ καὶ παραπεμ-
πόμενοι εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ
κρίσιν τοῦ πταισματοδικείου, ὡς

καὶ οἱ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πται-
 σματοδεικίου μείζονος, ἢ ὅσῃ
 τοῦτο δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ,
 τιμωρίας θεωρούμενοι, καὶ εἰς
 τὸ κακουργιοδικεῖον παραπεμπό-
 μενοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ τελευ-
 ταῖοι οὗτοι, ἐπ' οὐδεμιᾶ ἐγγυή-
 σει ν' ἀφίνωνται ἐλεύθεροι, διότι
 διὰ τούτου τὸ πρωτοδικεῖον οὐδὲν
 ἄλλο ποιεῖ, παρὰ σιωπηλῶς τρό-
 πον τινᾶ λέγει τῷ ἐγκληματίᾳ,
 «ἰδοὺ σοι λέγω ὅτι ἡ ποινὴ σου
 εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἣν δικαιοῦμαι
 νὰ σοι ἐπιβάλω ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ-
 τό σε παραπέμπω εἰς τὸ κα-
 κουργιοδικεῖον· φρόντισον λοιπὸν
 ὅσον δύνασαι, μεταχειρισθῆτι θε-
 μιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, ὑποσχέ-
 θητι, παρακάλεσον, ἀπειλήσον
 κατήγορόν τε καὶ μάρτυρας κα-
 τηγορίας, ὅπως ἦτον ἐνοχοποι-
 ητικὰς κατὰ σοῦ κάμωσιν ἐνώ-
 πιον τοῦ κακουργιοδικείου μαρ-
 τυρίας» καὶ τὸ μὲν δικαστήριον
 δύναται νὰ εἴπῃ: «ἐγὼ νίπτο-
 μαι τὰς χεῖρας, ἂν ἐκ τῆς πρά-
 ξεώς μου ταύτης προκύπτῃ ἐπι-
 βλαβὴς τι, ἃς ὀφεται ὁ ἐπιτρέ-
 πων ταύτην νόμος,» ὁ ἐγκλημα-
 τίας ὅμως βλέπων προφανῶς
 τὴν καταδίκην του, βάλλει εἰς
 ἐνέργειαν ἅπαντα τὰ ρηθέντα
 μέσα καὶ κατορθοῖ νὰ τύχῃ ἀφέ-
 σεως πρὸς διατάραξιν καὶ βλά-
 θην τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Μὴ δέ
 τις νομίτῃ ὅτι ταῦτα, τὸ ὅτι δη-
 λονότι ὁ ἐγκληματίας ἐπ' ἐγγυ-

ῆσει ἀπολυόμενος μετέρχεται
 τοιαῦτα μέσα, εἶναι εἰκασίαι θε-
 ωρητικαί, ὄχι, εἶναι πράγματα
 σάρκας καὶ ὀστέα ἔχοντα, εἶναι
 γεγονότα, ἅτινα καθ' ἑκαστην
 βλέπομεν γιγνόμενα· καὶ οὗτος
 εἶναι ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν
 πολλοὺς ἐνῶ τὸ πρωτοδικεῖον θε-
 ωρεῖ ἐνόχους, τὸ κακουργιοδικεῖ-
 ον θεωρεῖ ἀθώους καὶ τοὺς ἀπο-
 λύει· διότι ἄκοντες οἱ μάρτυρες,
 τῇ ἀκουσίᾳ καὶ τοῦ ἐνάγοντος
 τυγκαταθέσει πρὸς τὴν ἀνάγκη

καὶ βία πειθόμενοι, τοιοῦσιν ἐκ
προθέσεως ἀλλοίας ὄλως ἐνώπιον
τοῦ κακουργιοδικείου καταθέσεις.

ΣΤ'.) Ἐὰν ἐγνωρίζομεν ὅτι δὲν
ὑπάρχει τι τὸ κωλύον, θὰ ἐξε-
φράζομεν τὴν ἰδέαν ἵνα οἱ δις ἐ-
πὶ κλοπῇ ἢ ἄλλῳ τινὶ ἐγκλήματι
καταδικασθέντες, ἂν ἢ τελευ-
ταία αὐτῶν ποινὴ ἦναι ὑπερτρι-
ετῆς φυλάκισις, καθὼς καὶ ἄ-
πάντες οἱ εἰς ὑπερτετραετῆ φυ-
λάκισιν καταδικαζόμενοι, ὑφί-
στανται ταύτην ἐν ὑπερορίᾳ.

Ζ'.) Τὸ μέτρον, ὅπερ ἐφηρμό-
σθη ἐν Πάφῳ κατὰ τῶν κλε-
πτῶν, νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν
νῆσον, τῶν χωροφυλάκων τεθει-
μένων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἀνδρῶν
ἀμερολήπτων καὶ δραστηρίων,
καὶ ὡς τοιούτων, πεπροικισμέ-
νων καὶ μὲ μείζονα καθήκοντα
καὶ δικαιοῦματα.

Η'.) Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκάστου χω-
ριοῦ νὰ διατηρῶσιν ὑποχρεωτι-
κῶς ἀκριβεῖς καταλόγους (στα-
τιστικὰς) τῶν παρ' αὐταῖς συμ-
βαινόντων ἐγκλημάτων, σημει-
οῦσαι καὶ τοὺς, ἢ κατ' αὐτό-
πτας μάρτυρας ἢ καὶ κατ' ἐλ-
λόγους εἰκασίας, αὐτουργούς·
κατὰ τριμηνίαν δὲ τοῦλάχιστον
ἢ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνη ἀντί-
γραφα τῶν καταλόγων τούτων,
ἐξ ὧν μεγάλως θὰ διαφωτίζεται
περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἐ-
κάστην συμβαινόντων ἐγκλημά-
των καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς κατα-
στάσεως πολλῶν ἀτόμων· τὸ τε-
λευταῖον τοῦτο λίαν ἀναγκαῖον
τυγχάνει παντὶ δικαστῇ.

Θ'.) Ἐν γένει νὰ κλεισθῇ πᾶ-
σα θύρα, νὰ φραγῇ πᾶς πόρος,
ἐρμητικῶς νὰ πωμασθῇ πᾶσα ὀ-
πή, ἐξ ὧν εὐελκισταῦσιν οἱ ἐγ-
κληματῖαι ὅτι δύνανται ἐξερχό-
μενοι, νὰ διαφεύγωσι τὰς χεῖρας
τῆς δικαιοσύνης καὶ δὲν ψεύδο-
νται, ἤδη, τῶν ἐλπίδων, πολλὰς
τοιαύτας παρεχούσης τῆς ἰσχυ-
ρούσης ποινικῆς δικονομίας.

Οὗτος εἶναι ὁ σκελετὸς τῶν
 καθ' ἡμᾶς ληπτέων μέτρων πρὸς
 συστολὴν τῶν ἐγκληματιῶν καὶ
 ἀναστολὴν, κατὰ συνέπειαν,
 τῶν ἐπιπολαζόντων, δυστυχῶς,
 παρ' ἡμῖν ἐγκλημάτων· δι' οὓς
 δὲ λόγους προοιμιαζόμενοι εἴπο-
 μεν, μακρὰν ἐσμεν τῆς οἴσεως,
 ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν προτεινόμενα
 ταῦτα μέτρα εἰσὶ τὰ μόνα κα-
 τάλληλα, οὐχ ἥττον ὅμως πολὺ
 θὰ εὐχαριστηθῶμεν καὶ εὐτυχεῖς
 λογισόμεθα, εἴαν καὶ ἀφορμὴν
 μόνον ταῦτα δώσωσιν, ὅπως ἄλ-
 λοι εἰδήμονες, τοῦ ποινικοῦ δι-
 καίου μύσται καὶ τῆς Κυβερνη-
 τικῆς τέχνης τρίβωνες, προτει-
 νωσι πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχί-
 αν τοῦ φιλησυχου μέν, ἀλλ' ἀνη-
 σύχου πλέον καταστάντος λαοῦ,
 μέτρα· τὸ μόνον, ὅπερ κολακεύ-
 ει καὶ πείθει ἡμᾶς ὅτι τὰ ὑφ' ἡ-
 μῶν προτεινόμενα ταῦτα μέτρα
 δύνανται, καταλλήλως διενερ-
 γούμενά τε καὶ ἐφαρμοζόμενα,
 ν' ἀποβῶσι λυσιτελῆ καὶ καρπο-
 φόρα, εἶναι τοῦτο, ὅτι εἶναι ἠθο-
 λογημένα ἐκ τῶν κήπων τῆς
 πείρας, τῆς πρακτικότητος καὶ
 πρὸ πάντων ἐξ αὐτῶν τῶν δια-
 θέσεων τῶν ἐγκληματιῶν. Πολ-
 λάκις εἰς παρουσία πολλῶν κλε-
 πτῶν, εἴπομεν πολλὰ καὶ διάφο-
 ρα σχέδια, ἅτινα προτίθεται δῆ-
 θεν ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ κατὰ
 τῶν κλεπτῶν καὶ πάντοτε καὶ
 πάντας εὔρομεν αὐτὰ (τὰ ἤδη
 προτεινόμενα) μέτρα φοβουμέ-
 νους· ὅθεν....

13)25 Μαρτίου 88. * *